

அடிப்படைக் கட்டமைப்பின் தோற்றம்

அரசியலமைப்புச் சட்டம் அமலுக்கு வந்த ஓராண்டுக்குள் 368வது பிரிவின் கீழ் அடிப்படை உரிமைகளை நாடாளுமன்றத்தால் திருத்த முடியுமா என்ற கேள்வி உச்ச நீதிமன்றத்தின் பரிசீலனைக்கு வந்தது. சங்கரி பிரசாத் வழக்கு1 (1951) இல், சொத்துரிமையைக் குறைக்கும் முதல் திருத்தச் சட்டத்தின் (1951) அரசியலமைப்புச் செல்லுபடியாகும் தன்மை சவால் செய்யப்பட்டது. 368வது பிரிவின் கீழ் அரசியலமைப்பை திருத்தும் பாராளுமன்றத்தின் அதிகாரத்தில் அடிப்படை உரிமைகளை திருத்தும் அதிகாரமும் உள்ளடங்கும் என உச்ச நீதிமன்றம் தீர்ப்பளித்தது. பிரிவு 13 இல் உள்ள 'சட்டம்' என்ற வார்த்தையானது சாதாரண சட்டங்களை மட்டுமே உள்ளடக்கியது, அரசியலமைப்பு திருத்தச் சட்டங்கள் (அரசியலமைப்புச் சட்டங்கள்) அல்ல. எனவே, அரசியலமைப்புத் திருத்தச் சட்டத்தை இயற்றுவதன் மூலம் பாராளுமன்றம் எந்தவொரு அடிப்படை உரிமைகளையும் குறைக்கவோ அல்லது நீக்கவோ முடியும் மற்றும் அத்தகைய சட்டம் 13வது பிரிவின் கீழ் செல்லாது.

ஆனால் கோலக் நாத் வழக்கு2 (1967), உச்ச நீதிமன்றம் தனது முந்தைய நிலைப்பாட்டை மாற்றியது. அந்த வழக்கில், ஒன்பதாவது அட்டவணையில் சில மாநிலச் சட்டங்களைச் சேர்த்த பதினேழாவது திருத்தச் சட்டத்தின் (1964) அரசியலமைப்பு செல்லுபடியாகும் தன்மை சவால் செய்யப்பட்டது. அடிப்படை உரிமைகளுக்கு 'ஆழ்ந்த மற்றும் மாறாத' நிலை வழங்கப்பட்டுள்ளது, எனவே, இந்த உரிமைகளில் எதையும் நாடாளுமன்றம் குறைக்கவோ அல்லது நீக்கவோ முடியாது என்று உச்ச நீதிமன்றம் தீர்ப்பளித்தது. அரசியலமைப்புத் திருத்தச் சட்டம் என்பது 13வது பிரிவின் பொருளில் உள்ள ஒரு சட்டமாகும், எனவே, அடிப்படை உரிமைகள் எதையும் மீறினால் அது செல்லாது.

கோலக் நாத் வழக்கில் (1967) உச்ச நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்புக்கு பாராளுமன்றம் 24வது திருத்தச் சட்டத்தை (1971) இயற்றியது. இந்தச் சட்டம் பிரிவுகள் 13 மற்றும் 368ஐத் திருத்தியது. 368வது பிரிவின் கீழ் எந்தவொரு அடிப்படை உரிமைகளையும் குறைக்கவோ அல்லது நீக்கவோ பாராளுமன்றத்திற்கு அதிகாரம் உள்ளது என்றும், அத்தகைய சட்டம் பிரிவு 13 இன் கீழ் ஒரு சட்டமாக இருக்காது என்றும் அது அறிவித்தது.

இருப்பினும், கேசவானந்த பாரதி வழக்கு3 (1973), உச்ச நீதிமன்றம் கோலக் நாத் வழக்கில் (1967) அதன் தீர்ப்பை ரத்து செய்தது. இது 24வது திருத்தச் சட்டத்தின் (1971) செல்லுபடியை உறுதிப்படுத்தியது மற்றும் அடிப்படை உரிமைகள் எதையும் குறைக்க அல்லது நீக்க பாராளுமன்றத்திற்கு அதிகாரம் உள்ளது என்று கூறியது. அதே நேரத்தில், அரசியலமைப்பின் 'அடிப்படை கட்டமைப்பு' (அல்லது 'அடிப்படை அம்சங்கள்') பற்றிய புதிய கோட்பாட்டை அது வகுத்தது. 368 வது பிரிவின் கீழ் பாராளுமன்றத்தின் அரசியலமைப்பு அதிகாரம் அரசியலமைப்பின் 'அடிப்படை கட்டமைப்பை' மாற்ற முடியாது என்று தீர்ப்பளித்தது. இதன் பொருள்,

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY - TNPSC GROUP - PRELIMINARY EXAM
UNIT - V - INDIAN POLITY

அரசியலமைப்பின் 'அடிப்படை கட்டமைப்பின்' ஒரு பகுதியான அடிப்படை உரிமையை பாராளுமன்றத்தால் குறைக்கவோ அல்லது நீக்கவோ முடியாது.

இந்திரா நேரு காந்தி வழக்கில் (1975) உச்ச நீதிமன்றத்தால் அரசியலமைப்பின் அடிப்படை கட்டமைப்பின் கோட்பாடு மீண்டும் உறுதிப்படுத்தப்பட்டு பயன்படுத்தப்பட்டது. இந்த வழக்கில், பிரதமர் மற்றும் மக்களவை சபாநாயகர் சம்பந்தப்பட்ட தேர்தல் தகராறுகளை அனைத்து நீதிமன்றங்களின் அதிகார வரம்பிற்கு வெளியே வைத்திருக்கும் 39வது திருத்தச் சட்டத்தின் (1975) விதியை உச்சநீதிமன்றம் செல்லாததாகியது. அரசியலமைப்பின் அடிப்படைக் கட்டமைப்பைப் பாதித்துள்ளதால், இந்த விதி நாடாளுமன்றத்தின் திருத்தும் அதிகாரத்துக்கு அப்பாற்பட்டது என்று நீதிமன்றம் கூறியது.

மீண்டும், 42வது திருத்தச் சட்டத்தை (1976) இயற்றியதன் மூலம் நீதித்துறையில் புதுமைப்படுத்தப்பட்ட 'அடிப்படை கட்டமைப்பு' கோட்பாட்டிற்கு பாராளுமன்றம் எதிர்வினையாற்றியது. இந்தச் சட்டம் உறுப்புரை 368ஐத் திருத்தியதுடன், பாராளுமன்றத்தின் அரசியலமைப்பு அதிகாரத்தில் எந்த வரம்பும் இல்லை என்றும், எந்தவொரு அடிப்படை உரிமைகளையும் மீறுவது உட்பட எந்தத் திருத்தத்தையும் எந்த நீதிமன்றத்திலும் கேள்வி கேட்க முடியாது என்றும் அறிவித்தது.

இருப்பினும், மினர்வா மில்ஸ் வழக்கு4 (1980) இல் உச்ச நீதிமன்றம் அரசியலமைப்பின் அடிப்படை அம்சமான நீதித்துறை மறுஆய்வை விலக்கியதால் இந்த விதியை செல்லாது. சட்டப்பிரிவு 368-ன் அடிப்படையில் 'அடிப்படை கட்டமைப்பு' என்ற கோட்பாட்டைப் பயன்படுத்திய நீதிமன்றம்,

"அரசியலமைப்பு பாராளுமன்றத்திற்கு வரையறுக்கப்பட்ட திருத்தும் அதிகாரத்தை வழங்கியிருப்பதால், அந்த வரையறுக்கப்பட்ட அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி, அந்த அதிகாரத்தை ஒரு முழுமையான அதிகாரமாக பாராளுமன்றத்தால் பெரிதாக்க முடியாது. உண்மையில், வரையறுக்கப்பட்ட திருத்தும் அதிகாரம் என்பது அரசியலமைப்பின் அடிப்படை அம்சங்களில் ஒன்றாகும், எனவே, அந்த அதிகாரத்தின் மீதான வரம்புகளை நீக்க முடியாது. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், 368 வது பிரிவின் கீழ், அரசியலமைப்பை ரத்து செய்ய அல்லது ரத்து செய்ய அல்லது அதன் அடிப்படை அம்சங்களை அழிக்கும் உரிமையைப் பெறுவதற்கு பாராளுமன்றம் அதன் திருத்தும் அதிகாரத்தை விரிவாக்க முடியாது.

மீண்டும் வாமன் ராவ் வழக்கில் 5 (1981), உச்ச நீதிமன்றம் 'அடிப்படை கட்டமைப்பு' என்ற கோட்பாட்டைக் கடைப்பிடித்தது மற்றும் ஏப்ரல் 24, 1973 க்குப் பிறகு (அதாவது, கேசவானந்த பாரதி வழக்கில் தீர்ப்பு தேதி) இயற்றப்பட்ட அரசியலமைப்புத் திருத்தங்களுக்கு இது பொருந்தும் என்று மேலும் தெளிவுபடுத்தியது..

அடிப்படைக் கட்டமைப்பின் கூறுகள்:

368 வது பிரிவின் கீழ் பாராளுமன்றமானது அடிப்படை உரிமைகள் உட்பட அரசியலமைப்பின் எந்தப் பகுதியையும் திருத்த முடியும், ஆனால் அரசியலமைப்பின் 'அடிப்படை கட்டமைப்பை' பாதிக்காது. எவ்வாறாயினும், அரசியலமைப்பின்

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY - TNPSC GROUP - PRELIMINARY EXAM
UNIT - V - INDIAN POLITY

'அடிப்படை கட்டமைப்பு' எது என்பதை உச்ச நீதிமன்றம் இன்னும் வரையறுக்கவோ அல்லது தெளிவுபடுத்தவோ இல்லை. பல்வேறு தீர்ப்புகளில் இருந்து, அரசியலமைப்பின் 'அடிப்படை அம்சங்கள்' அல்லது அரசியலமைப்பின் 'அடிப்படை கட்டமைப்பின்' கூறுகள் / கூறுகள் / கூறுகள் எனப் பின்வருபவை வெளிப்பட்டுள்ளன:

1. அரசியலமைப்பின் மேலாதிக்கம்
2. இந்திய அரசியலின் இறையாண்மை, ஜனநாயக மற்றும் குடியரசுத் தன்மை
3. அரசியலமைப்பின் மதச்சார்பற்ற தன்மை
4. சட்டமன்றம், நிறைவேற்று மற்றும் நீதித்துறை ஆகியவற்றுக்கு இடையேயான அதிகாரங்களைப் பிரித்தல்
5. அரசியலமைப்பின் கூட்டாட்சி தன்மை
6. தேசத்தின் ஒற்றுமை மற்றும் ஒருமைப்பாடு
7. நல அரசு (சமூக-பொருளாதார நீதி)
8. நீதித்துறை ஆய்வு
9. தனிமனிதனின் சுதந்திரம் மற்றும் கண்ணியம்
10. பாராளுமன்ற அமைப்பு
11. சட்டத்தின் ஆட்சி
12. அடிப்படை உரிமைகள் மற்றும் வழிகாட்டுதல் கோட்பாடுகளுக்கு இடையே நல்லிணக்கம் மற்றும் சமநிலை
13. சமத்துவக் கொள்கை
14. சுதந்திரமான மற்றும் நியாயமான தேர்தல்
15. நீதித்துறையின் சுதந்திரம்
16. அரசியலமைப்பை திருத்துவதற்கு பாராளுமன்றத்திற்கு வரையறுக்கப்பட்ட அதிகாரம்
17. நீதிக்கான பயனுள்ள அணுகல்
18. அடிப்படை உரிமைகளின் அடிப்படையிலான கோட்பாடுகள் (அல்லது சாராம்சம்).
19. விதிகள் 32, 136, 141 மற்றும் 142 இன் கீழ் உச்ச நீதிமன்றத்தின் அதிகாரங்கள்
20. பிரிவு 226 மற்றும் 227ன் கீழ் உயர் நீதிமன்றங்களின் அதிகாரங்கள்